

sælge driftsmidler eller oppebære erstatninger og forsikringssummer, uden at beskatning af avancen finder sted. Ligeledes vil et dødsbo uden modsvarende indkomstbeskatning ved opgørelsen af sin indgangsstatus kunne optage driftsmidler til en højere værdi end den, hvortil de er optaget i afdødes slutstatus, således at avancen herved ikke beskattes, ligesom arvinger på samme måde kan overtage driftsmidler til en opskrevet værdi og påbegynde skattefri afskrivninger på grundlag af denne. *Uden for dødsfaldstilfældene* vil beskatning af indvundne avancer ikke finde sted, hvis ejeren efter afhændelsen m. m. flytter til udlandet, således at han ikke bliver skattepligtig her i landet for det pågældende skatteår, eller hvis skatteydere med begrænset skattepligt ophører med at drive virksomhed her i landet.

Ved at påpege disse forhold har udvalget villet fremhæve, at indførelsen af en ny, friere afskrivningsordning bør medføre, at det optages til overvejelse, hvorledes de nævnte forhold kan imødegås. Udvalget har anset det for liggende uden for dets opgave at fremkomme med forslag om, hvorledes reglerne om skattepligt i disse tilfælde bør udformes. Derimod har spørgsmålet om den nærmere udformning af reglerne om *beskatning af indvundne avancer* i forhold til driftsmidlers skattefrit nedskrevne værdi og om *fradrag for tab* været indgående drøftet i udvalget.

Hovedtræk af den ved nærværende lovforslag foreslåede ordning.

De i nærværende lovforslag indeholdte regler er, som indledningsvis omtalt, udformet på grundlag af de retningslinier, som afskrivningsudvalget har afstukket i sin betænkning.

Reglerne vedrører alene afskrivning m. v. på maskiner, inventar og lignende driftsmidler og på skibe og bygninger; de vedrører således ikke de gældende bestemmelser om afskrivning og beskatning af avance og tab vedrørende good-will og tidsbegrænsede rettigheder m. m.

De foreslåede regler er *ens for de forskellige arter af erhvervsvirksomheder*; den forskel i behandlingen af produktionsvirksomheder og andre erhvervsvirksomheder, som har fundet udtryk i bestemmelserne om ekstraordinære afskrivninger, foreslås altså ikke opretholdt. Reglerne er endvidere *ens for regnskabsførende og ikke-regnskabsførende* skatteydere. Endelig er reglerne de samme, hvad enten der er tale om *nye eller om brugte aktiver*; en undtagelse gælder dog med hensyn til de foreslåede bestemmelser om forskudsafskrivning på skibe.

For *maskiner, inventar og lignende driftsmidler*, der *udelukkende benyttes erhvervmæssigt*, findes bestemmelserne i forslaget *afsnit I*.

Grundlaget for afskrivning skal efter forslaget, som hidtil, være den faktiske anskaffelsessum for de pågældende driftsmidler. Medens afskrivning efter de nugældende regler foretages på hvert driftsmiddel for sig, skal afskrivning på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervmæssigt, efter forslaget foretages som en *saldoafskrivning på virksomhedens samlede bestand af afskrivningsberettigede driftsaktiver af den her omhandlede art*.

Afskrivningsgrundlaget for det enkelte års afskrivning skal være den skattemæssigt nedskrevne værdi af virksomhedens beholdning af driftsaktiver ved indkomstårets begyndelse efter regulering under hensyn til tilgange og afgang i indkomstårets løb.

Er der anskaffet driftsmidler i indkomstårets løb, lægges anskaffelsessummerne for disse til saldoværdien ved indkomstårets begyndelse.

Er der udgået driftsmidler i indkomstårets løb, f. eks. ved salg eller ved tilintetgørelse, formindskes saldoen for driftsmidlerne med de beløb, der er indvundet for de udgåede aktiver som salgssummer eller erstatnings- eller forsikringssummer.

Det i overensstemmelse med det anførte opgjorte afskrivningsgrundlag for det enkelte indkomstår skal omfatte samtlige virksomhedens driftsmidler af den her omhandlede art. Ordningen er altså i den forstand obligatorisk, at den skattepligtige ikke kan holde enkelte aktiver uden for afskrivningsgrundlaget. På det ved den beskrevne fremgangsmåde opgjorte afskrivningsgrundlag skal *afskrivning* foretages *under eet med en vis procent (årets afskrivningsprocent)*, der ikke må overstige den i § 2, stk. 1 fastsatte maksimalprocent på 25. Det følger således af selve systemet, at der i erhvervsåret foretages afskrivning på et aktiv af den her omhandlede art med et beløb, der svarer til et helt års afskrivning, uden hensyn til, hvornår i indkomståret driftsmidlet er erhvervet.

Inden for det foreskrevne maksimum for de årlige afskrivninger skal den skattepligtige kunne vælge, hvor stor en afskrivning han ønsker at foretage i det enkelte indkomstår, og han kan, hvis han i et år måtte ønske det, helt undlade at foretage afskrivning på de her omhandlede driftsmidler. I det omfang afskrivningsretten ikke udnyttes i et givet år, medfører dette en tilsvarende større saldo-værdi for driftsmidlerne og deraf følgende større afskrivningsmuligheder for senere år. Afskrivningerne kan fortsættes, så længe saldo-værdien er